

ται ἐν πολιτικῇ κοινωνίᾳ μᾶλλον ἢ ἥττον προωδευμένη, ὅς τις ἔχει συγγενεῖς, φίλους, πατρίδα, γένος καθήκοντα θρησκευτικά καὶ πολιτικά, χρεῖας προσωπικὰς διαφόρους, εἰς τὸν τοιοῦτον εἶναι κακία ἀσυχώρητος τὸ νὰ ἀμελήῃ τὴν καλὴν ἀνάπτυξιν τῶν σωματικῶν καὶ πνευματικῶν αὐτοῦ δυνάμεων, μένων παντάπασιν ἄτεχνος ἢ κακότεχνος καὶ ἀπαίδευτος διὰ τὴν ὀκνηρίαν αὐτοῦ, ἢ ἀσθενὴς διὰ τὴν κατάχρησιν ἢ ἀμέλειαν τοῦ σώματος. Ἀμαρτάνει εἰς Θεὸν, διότι μεταχειρίζεται κακῶς τὰ δῶρα τῆς θεῆας αὐτοῦ προνοίας καὶ ἀγαθότητος, ἅπερ ἔλαβε διὰ νὰ μεταχειρίζηται καλῶς. Ἀμαρτάνει εἰς ἑαυτὸν, διότι δυστυχεῖ, δυνάμενος νὰ εὐτυχεῖ ἀναλόγως μὲ τὰς φυσικὰς αὐτοῦ δυνάμεις καὶ μὲ τὴν πολιτικὴν κατάστασιν τῆς πατρίδος καὶ τοῦ ἔθνους. Ἀμαρτάνει καὶ εἰς τοὺς ἄλλους, διότι γίνεται εἰς αὐτοὺς ὀχληρὸς, καὶ ἀδικεῖ αὐτοὺς μὴ ἐκπληρῶν τὰ κοινωνικὰ καθήκοντα τοῦ πολίτου.

### Ἄσωτία.

Ἄσωτία λέγεται ἡ γινομένη ὑπέρμετρος ἀνάλωσις τῶν χρημάτων εἰς τὰ μὴ δέοντα, καὶ πλείωτερα τοῦ δέοντος, καὶ ὅταν δὲν πρέπη (1). Εἶναι κακία βλαπτικὴ καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἄσωτον καὶ εἰς τοὺς ἄλλους. Τὰ μεταλλικὰ χρήματα ἐπενοήθησαν καὶ εἰσέχθησαν εἰς τὴν ἀνθρωπίνην κοινωνίαν ὡς τὰ πλέον ἐπιτήδεια παραστατικὰ τῆς τιμῆς τῶν φυσικῶν καὶ τεχνητῶν προϊόντων, διὰ νὰ εὐκολύνωσι τὰ συναλλάγματα τῶν ἀνθρώπων. Ὅστις λοιπὸν ἐξουδεύει ἄσώτως τὰ μέσα ταῦτα τοῦ ζῆν (2), κατὰ πολλοὺς τρόπους ἀδικεῖ ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους· ἑαυτὸν, διότι, μὴ συλλογιζόμενος τὰ ἐνδεχόμενα, φθείρει τὰ μέσα τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἀθώων καὶ συνειθισμένων χρεῶν καὶ ἀναγκῶν αὐτοῦ, καὶ ἐνταυτῷ ὑποδουλοῦται εἰς ἄλλας νέας, καθίσταται ἀδύνατος εἰς τὰ πρέποντα, δαπανῶν εἰς τὰ ἀπρεπῆ (3), καὶ τέλος πάντων, ἂν ᾖ μετρία καταστάσεως, πτωχεύει, δυστυχεῖ, στερεῖται τῆς ἐλευθερίας αὐτοῦ, καὶ κινδυνεύει νὰ πέσῃ εἰς πολλὰς κακίας καὶ ἀτιμίας. Ἀδικεῖ καὶ τοὺς ἄλλους, διότι, ὅσα δαπανᾷ ἄσώτως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς θεαίας καὶ ὠρισμένης ὠφελείας, ἡδύνατο νὰ μεταχειρισθῇ ταῦτα εἰς βοήθειαν τῶν ἀναξίως δυστυχούντων, καὶ εἰς τὰς κοινὰς χρεῖας τῆς πατρίδος καὶ τοῦ ἔθνους· ἀδικεῖ αὐτοὺς πρὸς τούτοις, καὶ διότι ἡ ἄσωτία αὐτοῦ ἐπιφέρει καὶ εἰς αὐτὰ τὰ κοινὰ ἥθη διαφθοράν. Ὅ,τι κα-

(1) Ὅ,τε γὰρ ἄσωτός ἐστιν ὁ ἀναλίσκων εἰς ἃ μὴ δεῖ, καὶ πλείω ὧν δεῖ, καὶ ὅτε μὴ δεῖ. (Ἀριστοτέλ. Μεγ. Ἠθικ. Βιβλ. α'. Κεφ. κδ'.) — Ἔτι δ' ἄσωτος ὁ πρὸς ἅπασαν δαπανὴν ὑπερβάλλον (Ἀριστοτέλ. Εὐδημ. Βιβλ. β'. Κεφ. γ'.)

(2) Δοκεῖ δὲ ἀπώλειά τις αὐτοῦ εἶναι καὶ ἡ τῆς οὐσίας φθορά, ὡς τοῦ ζῆν διὰ τούτων ὄντος. (Ἀριστοτ. Ἠθικ. Βιβλ. δ'. Κεφ. α'.)

(3) Δαπανώμενος ἐφ' ἃ μὴ δεῖ, ὀλίγος ἔσθ' ἐφ' ἃ δεῖ.